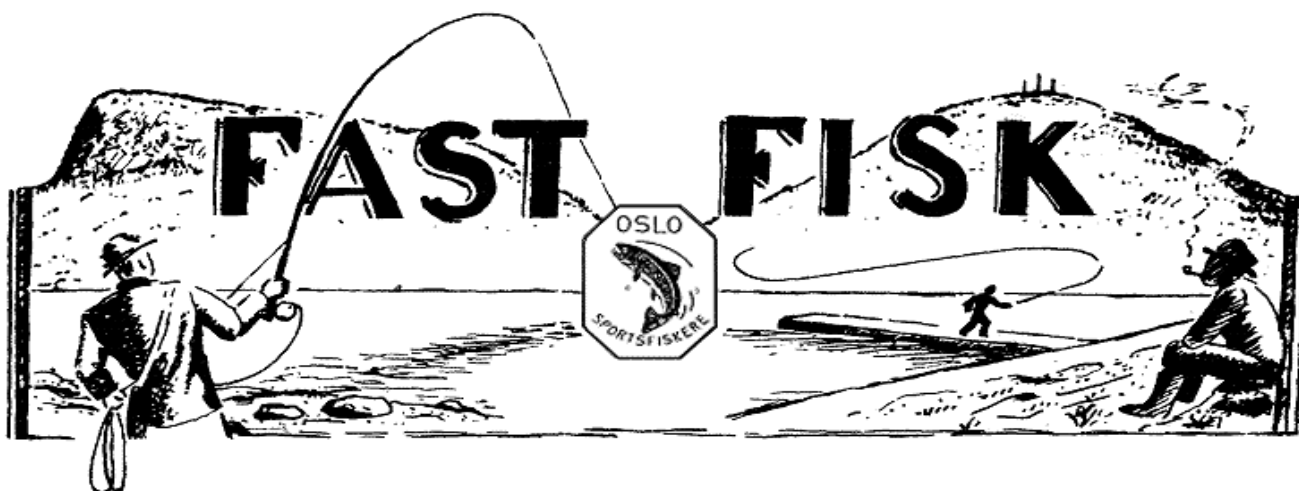

Nr 3

Medlemsblad for Oslo Sportsfiskere

September 2013

Preuthunhytta i all sin prakt ! Nå solgt. (foto: Megler-1 Gran)

OSLO SPORTSFISKERE (www.oslosportsfiskere.no)

Postboks 989 Sentrum, 0104 Oslo, Bankkonto. 5001.06.26096

e-post: post@oslosportsfiskere.no , orgnr.: 885004822**STYRET fra 16.3.2013**

Funksjon	Navn	Adresse	Mobil / tlf.
Formann:	Geir Gundersen	Rolf E. Stenersens alle 34, 0858 Oslo Geirhg@amatoren.no	97151079
Nestformann:	Geir Granli	Seljeveien 5, 0575 Oslo Geir.granli@dnb.no	90953450
Kasserer:	Erik N. Andersen	Hasleveien 41b, 0575 Oslo eriknandersen@hotmail.no	95223194 22354800
Sekretær:	Stein Wines	Stasjonsveien 40 b, 0772 Oslo Stein-wi@online.no	99593755
Styremedlem:	Tor-Egil Holmen	Rådøyfaret 13, 1362 Hosle tholmen@deloitte.no / gelgaaen@online.no	90729355
Styremedlem:	Kjell Grønningen	Ekebergveien 19 Q, 0196 Oslo kjellgr@gmail.com	91532633
Suppleant:	Viggo Kristiansen	Levrevn. 1, 1346 Gjettum Viggo.kristiansen@gmail.com	97515127 67545921
Suppleant:	Espen Mykløen	Et sted på Slemdal	45423995
Suppleant:	Hallvard Lid	Grandeveien 11 B, 0286 Oslo hallvard.lid@getmail.no	41164915

UTVALG

Møteutvalg: Erik Andersen, Geir Granli, Marius Warnken
Turutvalg: Faste turer (Geir Gundersen ++), Sommertur (Hallvard Lid, Stein Wines)
Hytteutvalg: Stein Wines, Harald Hovde, Jan Johnsen
OFA-oppmann: Erik Andersen
FastFisk red.: Stein Wines email: stein-wi@online.no
Web.red.: Geir Granli hovedansvarlig, Harald Hovde red. isfiskesider
Vaktmester dammen: Stein Wines, assistent Tor-Egil Holmen
Skolekontakter: Stein Wines (Smestad), Erik Andersen (Ullern), TorEgil Holmen (Meklenborg)
Ungdomsutvalg: Geir Gundersen, Espen Mykløen

PREUTHUN-HYTTE

Utleiekontakt: Stein Wines, Stasjonsvn. 40b, tlf. 99593755

REVISORER

Tore Raaer,

VALGKOMITE

Norvald Langeteig, Odd Eriksen

CASTING-STYRET (fra juni 2011)

Bjørn Anders Forberg, Hallvard Lid, Johanne Bøckmann, Nina F. Edwardsen

FORMANNEN HAR ORDET.

En sommer går så altfor fort, og man føler man ikke har fått gjort halvparten av det man skulle ha gjort. Allikevel har jeg fått fisket seks uker totalt på Dovrefjell i år, og med særdeles fine fangster. I tillegg har jeg også fått plass til litt trydefiske (les: abborfiske) i barndomsvannet i Grimstad, samt fisket med flyndretakkel etter rødspette i Grimstadskjærgården.

For foreningen har det skjedd store ting den siste tiden, da spesielt i forbindelse med Preuthun og bua på Holmendammen. Preuthunhytta har omsider blitt solgt, og vi er svært fornøyd da salgssummen ble mer enn takst. Nå gjenstår det kun å rydde ut våre klenodier som vi vil, og må, ta vare på for fremtiden. Etter en meget lang behandlingstid i kommunen, ser det omsider ut til at eiendomsproblemet rundt bua på dammen løser seg. Kommunen påpekte at dette har vært en spesiell sak, da bua ligger i et friareale, og de ikke skiller ut tomter i slike områder. Foreningen har nå fått klarsignal til å gå videre med

byggeprosessen, og at det sammen med en byggesøknad vil bli formalisert en langsiktig, og forhåpentligvis billig, leieavtale med kommunen. Dette sammen med salget av Prethun, gjør at styret er mer optimistiske enn på lenge når det gjelder oppgradering av anlegget på Holmendammen. Det må dog påpekes at all finansiering fremdeles ikke er på plass, og er noe styret vil jobbe med utover høsten.

Våren var også god for foreningen, med to fulle fluekastekurs i mai. Pågangen var så stor at vi satt opp et ekstra kurs over en dag i slutten av mai. Noe som har hjulpet på den økonomiske situasjonen. Derfor en stor takk til alle de som har hjulpet til på disse kursene, enten som instruktører eller som serveringspersonell. Nytt i år var også et kastekurs for øvede fluekastere. Dette kurset ble også godt mottatt og er noe vi vil satse på fremover. Så fikk du ikke vært med i år, fortvil ikke det blir nye muligheter til neste år. En annen ny ting av året er at vi i samarbeid med Fylkeslaget arrangerte Fylkesmesterskap i fluekasting samtidig med vårt Klubbmesterskap. I skrivende stund har jeg ikke kjennskap til resultatene, men de kan du lese lenger bak i bladet.

Selv om sommeren går uunngåelig mot slutten, betyr det ikke slutten på fiskingen. Jeg har en plan om å gå fra Setesdalsheiene til Hardangervidda i begynnelsen av september. I tillegg skal rakfisen legges ned i butt i midten av måneden. Dessuten tror jeg at det blir tid til en tur å fiske litt torsk på Sørlandet rundt midten av oktober. Jeg vil til slutt anbefale alle som har mulighet, til å melde seg på den tradisjonelle harrturen

i midten av september. Dette er en meget hyggelig og lærerik tur, turen går til Trysil hvor vår nestformann er lokalkjent og god guide.

Bare et kast til.

Geir H. Gundersen.
Formann.

Klubbmøter

Oslo Sportsfiskere høsten 2013

**Medlemsmøtene holdes på Tåsen seniorsenter, Tåsenveien 66.
Møtene begynner kl. 1900.**

Vi snakker september allerede og det betyr at møtene på Tåsen starter opp igjen om ikke lenge. Vi har nedenfor satt opp et tentativt program som ikke er helt ferdigspikret men som sikkert vil falle i smak. Følg med på nettet.

Vi satser som i våres på tirsdager. Og vi har tatt hensyn til at de ikke skal kollidere med et par andre ”konkurrenter”. Møt frem - gammel og ung, kvinner og menn. Er du blant de nye medlemmer så er tirsdagene på Tåsen et fint sted å bli kjent med både likesinnede nye og samtidig treffe de garvede og etablerte.

Styret ønsker alle velkommen !

Tirsdag 8. oktober

”10 måneder i Canadas villmark”

Styret har fått forbundets Vegard Paulsen til å fortelle om sin eventyrlige tur i 2010 -2011 med familien i de canadiske villmarker.

Turen bød på fantastiske naturopplevelser men også store utfordringer. Vi tror dette blir litt av en godbit med Vegards foto- og forteller evne.

Vegard (42) er fylkesinstruktør og fritidsfiske-konsulent i NJFF Hedmark. Bosatt i Elverum, når han ikke er på tur !

Tirsdag 12. November ”En fluefiskers bekjennelser”

Morten Harangen (37) kåserer om *fluefiskerens opp og nedturer*. Denne gang er det opplevelser gjennom mange år og reiser i mange land. Det er høydepunktene fra disse turene vi får servert..

Morten bor i Larvik og er til daglig kommunikasjonsrådgiver i Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap. Han er lidenskapelig fluefisker og er noe så eksklusivt som medlem i Flyfishers Club i London.

Morten husker vi som en usnobbet foredragsholder om snobbete forhold i de engelske kalk-elvene. Vinteren 2010 var han i foreningen om kåserte om ”ørretet - portvin - & tweed”. Et minnerikt foredrag.

Torsdag 12. Desember *Julemøtet*

Årets julemøte blir om alt går som planlagt preget av de herligste retter og fisk i varianter. Som før vil vi ta hensyn til de som ikke kan unnvære ribba og medisterkakene. Dette blir bra.

MEN. Vi trenger bidrag av selvfisket og selvlaget mat fra medlemmene. Meld fra til sekretæren hva du kan bidra med. Kaker bli også godt mottatt.

På årets møte får vi besøk av Steinar Paulsen i NJFF som under kaffen vil snakke litt om planene for sportsfiskeråret 2014.

Bildet til venstre kan stå for hvordan julebordene ser ut år om annet. Mange vil kjenne igjen bildet.

Andre klubbaktiviteter høsten 2013

Helgen 13-15. September

”Harrtur til Trysil.”

Gutta har, når dette leses, reist og er installert seg på Øråneset camping. Les om deres opplevelser på www.oslosportsfiskere.no

Helgen 2 - 3. November

”Sikfiske” på Skjerva

Vi har ikke lenger hytta ved Skjervevannet, men siken er fortsatt like fin. Sekretæren er så heldig å disponere privathytte ikke så langt unna (3 km) dog med vesentlig færre senge-plasser enn på Preuthun. Vi kan greie noen sik med utgangspunkt herfra også. Jeg tør be om at interesserte henvender seg til meg (stein-wi@online.no) eller 99593755. Synd å ikke ta ut den flotte siken i Skjerva fortsatt. Vi tar vare på prammen og garn fra Preuthun som vi bruker.

Fårikål skal vi som vanlig også fikse.

Lørdag 9. November

”Sjøfisketur til Sjøstrand – Hurumlandet”

Det var flere med på Sjøstrand forrige år enn på lenge. Men fisk fikk vi ikke ! Høyst uvanlig. Normalt er det fisk å få her. Regner med at det snur seg igjen. Det lages i stand et hyggelig bål ved stranden som blir vår ”basecamp”. Og så er det bare å sondere strender og klipper i området og jakte på torsk og sjøørret. Ikke er det langt til Elnestangen heller om man vandrer kyst stien dit.

Bli med. Bålet og kaffen er som vanlig klar kl. 0900. Men sjekk flo og fjære og vær gjerne tidligere ute.

-- 0 – O – 0 --

Femundsmarka (bror min og jeg på "foreningstur")

Det forjettede land ! I hvert fall for en som ikke har vært der før. Foreningen tegnet leieavtale allerede høsten 2012 om 1 uke i juni ved Revlingsjøene 3 km innover fra Svukkuriset. Det gikk gjetord om stor fisk og muligheter for bra fiske i området. Erfaringene fra et av styrets medlemmer lovet også godt. Dette kunne bare bli bra, rent bortsett fra at huggtabellen ikke var på vår side.

Sekretæren, dvs. undertegnede, meldte seg på. Sommerturen har gjerne vært den ene turen i året jeg har fått tid til å fiske. Og vi var flere, i hvert fall 4 til som sto på listen. Når dagen nærmet seg var vi 2 igjen og jeg tenkte at kanskje brutter'n ville være med? Han hadde jo vært med før i Nord-Trøndelag og har fisket mye i Isteren og området sør for Femunden.

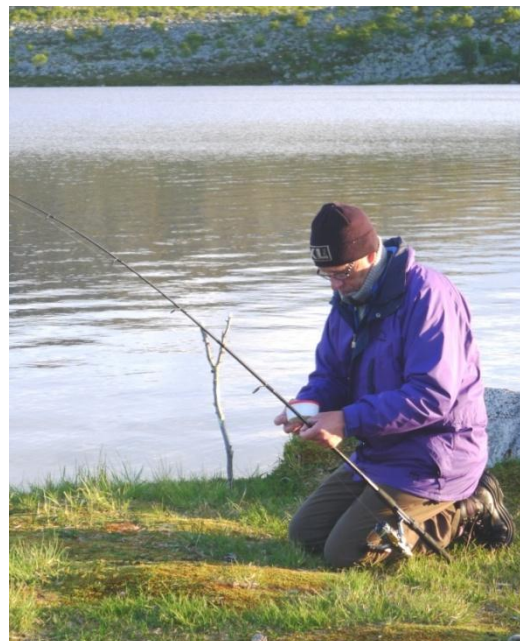
Brutter'n ble heldigvis med, for sistemann på OS-listen måtte også trekke seg. Vi var dermed bare tjukke slekta som møttes ved Sølen stua, bare 2 -3 mil fra Femunds- enden. Da hadde jeg rukket å dra en ørret i Sandbottentjern på Hadeland kvelden før og syntes jeg hadde gjort en flying start. I denne øvre enden av Trysilelva fikk vi fisk begge to som rakk til kvelds og så bar det videre tidlig mandag.

Femundstraktene byr på fin natur og vi fikk i tillegg fint vær. Bilvei nesten helt frem er jo heller ikke å forakte. På sommerstid kan man kjøre også de siste 10 km frem til Svukkuriset når man er så heldig å ha leid hos bonden som sitter med bomnøkklene.

Og vakkert er det ved Svukkuriset. Et gigantisk flott tømmerbygg viser seg å være turistforeningens "hytte" i området. Bondens gård med kår stue lå rett ved siden av. Det viste seg å være en trivelig mann som kunne fortelle at de som dro dagen før hadde fått bra med fisk, flere over kiloen !

Vi var i fyr og flamme og de alt for tunge sekkene ble litt lettere de 45 minuttene vi bar dem innover på god sti med tanken på storfisken som ventet. Kjempefin liten hytte ved det første vannet som var både innbydende og oversiktlig. Passe å gå rundt. Men samtidig båtmulighet. Kjempebra.

Broder Tor

Vi brukte ikke lang tid til å pakke ut før stengene var klare og første økt var klar. Den ble lang og fiskefri. Men vi lærte

oss vannet, hvor det var gress og hvor det var dypere uten gress, hvor steinene og grunnene var og så videre. Og vi fikk utbedret klopp over utoiset med nye støttestaur.

Jo da. Men hvor var fisken ? Jeg gadd ikke mer og fant ut at det var blitt langt over lunsjtid. Brutter'n er mer iherdig og hadde vært borti fisk sa han, når jeg hadde fått installert meg i hytta og var klar for neste økt.

Det ble ikke noe den økta heller så jeg forsøkte meg nedi løken et stykke ned i utløpselven/bekken. Stadig vekk vakkert, rene parken nede ved løken. Prøvde flua og her var det fisk ! to-somringer vil jeg kalle dem, men fisk er fisk – noen få var store nok til å gå i stekepannen. Tilbake til Brutter'n som hadde fått en 20 centimeters !

Slik gikk dagene. Brutter'n var ute i båt med markdrag, jeg også for så vidt, men jeg var gått litt lei andre dagen. Broder fisket døgnet rundt og fant ut at midnatt var bitetid. Javel. Litt sent for meg. 3. dagen tok jeg fjellturen min og opplevde mikro-klimaet ved et lite vann rundt nærmeste fjelltopp. Kjempeflott sted, men var det fisk her da ? Bonden hadde nevnt det, at jo her var det alltid fisk, det hadde det vært siden han var gutt. Men ikke antydning til vak og intet rørte seg på eller under overflaten ved mine kasteforsøk. Nei, traurige saker. Jeg fortsatte mine vandringer og fikk skuet ut over landskapet fra fjelltoppen med Femunden i det fjerne og broder Tor som en prikk i båten utpå vannet vårt. Den kvelden var jeg også sent oppe og i regnet som endelig kom (!) fikk også jeg et par 20 centimetre.

Reinsdyrene ved hytta

Innimellom hadde vi besøk av reinsdyrene som gryntet og jogget forbi hytta. Morsomt.

Torsdag ut på dagen gav vi oss. Selv Tor mente det kunne ha vært bedre bett, men han hadde vært borti noe som virket stort sa han. Vel, det kan være et halmstrå for nestemann som forsøker seg. Dette var nok et typisk røye vann med en del småørret. Og røya er jo ikke alltid like lett å lure på kroken midt på sommeren.

Utoiset

Men greit nok, vi spiste ørret hver dag på turen! Men ”storingene” – de over 300 gram - borte vekk. Huggtabellen i Napp og Nytt lyver ikke !

Stein

Sommer i OFA-land

August er allerede over og det er på tide å oppsummere hva som egentlig skjedde og ikke skjedde fra isen gikk i Østmarka tidlig i mai.

Våren ble lang og ubarmhjertelig noe som førte til lange våkenetter og enkelte tilløp av angst og engstelse for utstyr og fluer som lå klare. Men når skulle kong vinter egentlig gi slipp på sitt kalde grep om våre fiskevann?

Vanligvis er 15.april en god dato for avkast i de sørøstlige deler av oslomarka, da er tidligvanna såpass åpne at det er mer enn godt mulig å få dyppa sine fluer i herlig vårfriskt vann med sporadiske fjærmyggvak og isflak side om side.

En herlig tid!

I år derimot lot det hele vente på seg, ja isen gikk ikke før 5.mai på Forfoten som vel er regna som Østmarkas aller tidligste isfrie vann, og dermed kunne man konstatere at sesongen allerede var blitt forkorta med iallefall minst to uker. Bittert.

Årets første ørret ble tatt på myggklekker fire dager seinere, en liten rakker på knappe 50 gram..., men pytt pytt, man var da i det minste i gang!

Månedene gikk og fangstene uteble, helt fram til jeg fikk en fin halvkilos under en fin marginata-klekking på selveste 18.mai. Den havna rett i steikepanna. Nordmarka var også seint ute og min første tur inn dit kom ikke før den siste helga i mai. Da klekka det vespertina ganske lang nordøst, men ingen fisk lot seg lure. Dermed var mai historie for min del, en meget skuffende måned reint fiskemessig, mye regn og vind var det også og marka var helt vasstrukken.

Nå så jeg fram mot sol, juni og vulgata. Man kan da håpe.

Ettersom jeg hadde tatt ut ferie de tre første ukene var forventningene som vanlig skyhøye, men det skulle fort vise seg at alt for mye vann, for mye vind og relativt kjølige temperaturer skulle gjøre livet surt for en stakkars ørretjeger.

På tross av dette fikk jeg en knallfin fisk på (nesten) 1,3 kilo under bellybåtfiske i halvstiv kuling oppe i et av nordmarkas halvstore sjøer, den var feit og fin, rosa i kjøttet og smilte når den ble tatt bilde av...

Ikke alle opplever kilosfisk i marka så jeg burde vel strengt tatt vært fornøyd, men det skal sies at fisken var et resultat av blindfisking/dorging med vårfluekollossen madam x og det gir meg sportslig sett svært lite. I min verden skal man helst ha en plan bak hvert kast, og det skal kastes på vak, ikke bare denges rundt på måfå og håpe på det beste.

Men vaker det ikke over en lang periode blir jeg etter hvert så lei og desperat at plan b, c, og etter hvert kanskje også plan d blir iverksatt.

Man vil da helst fiske, og det hele tida, men for mye kasting skremmer som kjent fisken, så det ble jeg ferdig med i løpet av min lange karriere som mark og slukfisker.

Nå venter jeg på ørreten, for før eller seinere kommer den, eller...?

Vel, vel, juni forsvant egentlig også alt for fort, vulgataklekkingene var ofte så som så, selv om jeg opplevde brukbare utgaver både i Nordmarka og på Hadelandsåsen.

Største fisker var på åtte og ni hekto, men det var alt for lenge mellom hver gang jeg fikk en opp i håven, et kjent problem for oss Nordmarks-fiskere som sverger til dry or die konseptet. Men vi ber tross alt om det. Særinger som vi er.

Stokkmaursverming er noe vi drømmer om å havne midt oppe i, en våt drøm som dessverre alt for sjelden går i oppfyllelse. Så også i år, selv om jeg opplevde en god del av dem kræsjlende rundt bellybåten midt i en ganske brukbar vulgataklekking rett før st.hans. Men hva hjelper det når den sære ørreten rett og slett ikke brydde seg? Merkelige skapninger disse fiskene. Akkurat som oss.

Fisking på vulgata spinnerfall kan være utrolig morsomt – lett frustrerende – spennende – umulig – bingo – gavebord - stryk det som ikke passer.

I løpet av månedens to siste uker var jeg ute nesten hver eneste kveld det lå an til vindstille føre, og når det spant som mest oppe over tretoppene var jeg klar som et egg.

Spinnerfall betyr matorgie for ørreten og er det tider stor fisk virkelig kan gå bananas er det nettopp akkurat når eggleggende hunner døende faller om på vannflata. Lett match, det er bare å svømme rolig rundt og slurpe i seg proteinrike godsaker.

Største fisk fanga på spent spinner imitasjon ble en sju hektos tatt i nordre Måsjøen, og stort flere ble det ikke på meg i løpet av denne perioden. Ellers var det fint lite å skrive hjem om. Hvorfor kommer disse hersens regnbygene akkurat da spinnerne er i ferd med å forlate tretopper og buskas til

fordel for en eggleggetur ut i det våre element?

Helt idiotisk og ekstremt irriterende. Og hvorfor begynner det plutselig å blåse klokka 21.00, akkurat da alt så som mest perfekt ut?

Grrr.

En feit og fin sekshundergrammer tatt på cdc mygg krok 16 redda mye av en ellers dårlig junimåned en sein midtsommerveld lang nord i marka ikke langt fra Branntjerna. Da glemmer man fire dager på rad uten fisk, kroking-problemer, slett kasting og fisking i feil vann til feil tid.

Der og da er alt redda og tidligere feil og tabber nærmest forsvinner fra hukommelsen. Vi fiskere er enkle sånn. Den ene fisken, den ene fine vakre fisken er nok til at en hel sommer plutselig føles som vellykka.

Som før sagt, vi er lette å blidgjøre vi sportsfiskere, noen vil kalle oss naive og dumme, ja rett ut litt maniske og med ville blikk.

Dette stemmer selvsagt ikke...

Ha ett godt høstfiske og glem for all del ikke siste uka i september.

Diptera-time! Vær ute da.

Kjell Grønningen.

Familiefiskesommer på jakt etter røye, ørret og abbor

Tekst og foto ved Tor Egil Holmen.

I skrivende stund er det bare å konstatere at sommeren er ugjenkallelig over for denne gang, men det er heldigvis mye å glede seg til de nærmeste månedene, herunder stamfiske og harveturer i Marka. Uansett er det tid til å oppsummere årets fiskesommer. Veldig kort kan denne vel sies å ha vært den med færrest og kortest turer i manns minne (som følge av undertegnades begrensede aksjonsradius under opptrening etter et inngrep i foten), men kanskje en av de bedre når det gjelder *opplevelser* per fisketur. Sistnevnte gjelder i særdeleshet for Daniel (8år) som slo til med nye perser både på selvfisket røye, ørret og antall fisk i marka på en og samme fisketur. Mer om turene nedenfor:

Revlingen -1-5 juli

Som dere vil vite er røyefiske ofte ren risikosport når det gjelder fangst og det er ikke uvanlig med flere dager uten antydning til fisk for så å oppleve årets fiske på et par timer dagen etter, og da gjerne ifbm overgang til finvær og høytrykk. På sommeren blir det ofte for varmt i vannet for røya her sørpå, så booking høsten før slik vi hadde vært nødt til reduserer heller ikke sjansen for å resultere med en kjempefin *tur* (les: lite fisk)....

For de av dere som ikke er lommekjent i Femundsmarka ligger Revlingsjøene ca 3 km øst for Svukuriset. Bu (Hytte) med robåtleies kan av Olav Riset. Det ligger en hytte ved hver av sjøene, og vi hadde året før vært ved den øvre sjøen. I år skulle vi for første gang ligge ved den

nedre. Rapporter fra foreningsturen i juni, samtale med Olav, og det faktum at dette var upløyd mark gjorde oss betinget pessimistiske til fiskeutbyttet. Uansett hadde vi bestemt oss for å nyte starten på ferien etter en særdeles travel innsjukt på alle fronter.

Vel fremme ved bua mandag ettermiddag rakk vi en liten tur på sjøen. Sørvesta, fin vanntemperatur og passe med vind ga oss troa på at dette kunne bli bra likevel. Tre timer senere kunne vi konstatere at det nesten var umulig å ro markdrag på sjøen på grunn av gress på grunnene (vårt dødelige våpen på Storrøyene året i forveien).

Dorging og kastning med sluk og spinner (ulike varianter med innslag av enten rødt eller oransje) ga to stekrøyer i flott kondisjon, men de store glimret med sitt fravær. Etter en lang og god frokost tirsdag morgen, avtok vinden på formiddagen og de store røyene begynte plutselig å vake. Med undertegnede som ro kar og resten av familien med hver sin slukstang (Fruen, Daniel (8år) og innleid nykonfirmert(ikke i overført betydning) nevø) var vi snart på plass der det vaket.

På Fruen's første kast med en 7gr Jazz satt det jammen en gris av en røye. Noen ultras senere lå røya trygt om bord i båten og rokaren var fornøyd med siste innkjøp før turen – ny båthåv! Mens nevøen jaktet på en virkelig bjessing av en vakende røye (2kg+?) overtok Daniel mors stang. Jazz'n ble på nytt slengt i retning av en vakende storrøye og jammen ble ikke metall biten angrepet straks den landet. Hadde på forhånd bestemt meg for at Daniel skulle få kjøre fisken selv, så fikk det gå som det

ville. Med riktig justert brems og 9 fot Vangen stang ble røya mer og mer medgjørilig for hver gang den var inne ved båten, men jeg så samtidig at krokfestet ikke var all verden så utfallet var helt uvisst til Fruen til slutt fikk lurt håven under røya. I samme øyeblikk løsnet jammen Jazz'n også, men lykken står den kjekke bi sies det...

(Jazzfangede røyer fra Nedre Revlingsjøen – nedless to say var røyene lakserøde i kjøttet)

Det var nå enighet om at ro karen og nevøen skulle få gjøre et forsøk med fluestanga. Ro karen fossrodde tilbake til Bua hvor fluestengene ble rigget i en fart med hver sin caddis på fortommen. Men gjett hva – før vi var tilbake på grom plassen hadde det blåst opp igjen og det var ikke en vakende fisk å se. Etter en time med blindkastning innså vi at det bare var å ro slukøret tilbake til hytta hvor lunchen ventet. Siden vinden ikke hadde løyet var det bare å sette igjen fluestengene på land da vi gjorde oss klar til dagens andre økt. Ettermiddagsøkten ga ytterligere to

røyer. Vi voksne var da godt fornøyd med dagen, mens gutten gikk for fiske i utløpsbekken med henholdsvis flue og friline.

(Stolt røyefisker korrekt antrukket for skarpt oppdrag i Femundsmarka)

De to siste dagene kan oppsummeres med tre ord – *for mye vind!* Med opptil 7m/s vind var det bare i korte perioder vi klarte å være på sjøen og da oppnådde vi ikke annet enn å «dra vann». Vi ble derfor med guttene på utforskning av bekken. Dette ga mengder av bekkeørret, samt et par fine fisker på 2-4hg som hadde vandret ut fra sjøen. Nevø fikk også masse kastetrening med nyervervet fluestang.

Til sist:

Revlingene er et lavterskel tilbud som absolutt er verdt et besøk både for den som foretrekker sluk og flue, men man bør minst ha en langhelg til disposisjon. Om man setter av en uke er det også mulighet for å utforske noen spennende småputter på dagstursbasis. Et annet

alternativ er å bruke bua som basis for en liten ekspedisjon i traktene rundt sagnomsuste Grøtådalsetra. I hytteleien til Olav inngår nemlig også kjøring på bomvei frem til Svukuriset.

Øyerfjellet – rekognoseringstur i fantastisk sommervær med overraskende resultat

Vel tilbake fra Revlingene, noen dager med svigerfamilie på Drevsjø, og et kjærkomment bidrag til gresk økonomi, ved å sørge for at baconlukta lå all inclusive over Korfu en ukes tid, var tiden kommet til et par uker på hytta på Ringsaker fjellet. Ved ankomst kunne vi raskt konstatere at kanoværet i hjemlandet mens vi hadde vært på tur medførte nesten vanntomme bekker, joggeskoføre i multemyra og badetemperatur i hyttevanna.

Finværet fortsatte etter ankomst. Overraskende nok var det mulig å komme på talefot med bekkørreten i hyttebekken, og mindre overraskende abboren i hyttevannet. Det var imidlertid en liten putt i Øyerfjellet som vi hadde snakket om å besøke siden forrige sommerferie. En formiddag bestemte vi oss for å ta en rekognoseringstur i finværet for å beskue vannet med tanke på senere turer under mer fiskbar forhold.

Etter en liten kjøretur og halvannen times gange var vi fremme ved vannet ved 12.30tiden. Fluestang, friline, mark og dupp og spinner ble klargjort. Et fåtall vårfluer var ikke nok til å lokke noen fisk opp til overflaten og hverken flue eller mark i ulike varianter hadde resultert i kontakt med fisk. Daniel som hadde stor tro på sluk og spinnerfiske etter turen til Revlingen lurte så på om

han kunne låne Vangenstanga igjen for å trene litt på spinnerkasting. Dette sa jeg var greit selv om det var vindstille, solblankt og sikkert mer enn 20gr i vannet. Tenkte at noe fisk fikk vi uansett ikke på denne turen.

Rakk knapp nok å snu meg før jeg hørte et seriøst plask bak meg og der sto Daniel til min store overraskelse med stanga i full spenn. At dette var en pen ørret som ikke hadde lest samme fiskelitteratur som meg var hevet over tvil. Etter en lynrask tur bort til sekken etter håven var jeg borte hos Daniel som kjørte fisken etter alle kunstens regler. Noen minutter senere gled nedenstående halvmeters fjellørret av ypperste kvalitet inn i håven:

(NY PERS! – mot alle odds.....)

Det hører med til historien at vi en time senere fikk et veritabelt tordenvær med haggel av en annen verden som vi trodde ville slå hull på tarpen som vi hadde søkt dekning under.

En etterfølgende runde rundt vannet ga ytterligere fire ørreter til Daniel på friline-mark med UL-utstyr, herunder en fighter av en kubbe på drøyt halvkiloen. Kunne med tilfredshet konstatere at alle aldersklassene med fisk var av samme fine kvalitet, så det blir nok en tur til lureputten til sommeren igjen. Mon tro om vi har like flaks neste gang?

På abborjakt i marka

Vel tilbake på Hosle benyttet vi lørdagen før skolestart til å ta med Daniel og bestekamerat Kasper på en fisketur i marka. Turen er nærmere beskrevet nedenfor (tidligere publisert på www.ofa.no):

Gutta på tur del II- Abborfest igjen med flotte stekørreter som bifangst

Av Stekfisker'n

Etter en svært vellykket pilkebursdag i marka (se artikkel april 2013- «Abborfest på pilkebursdag») ble sprøstekt abbor et fast innslag på menyen utover våren da junior hadde fotballvenner på besøk og etter hvert også guttenes favorittfiskemiddag. Med en god og lang sommerferie bak oss, tom fryser og utallige oppfordringer om ny fisketur ble det endelig en mulighet på lørdag. Klokken 08.12 sharp reiste Daniel med foreldre og bestekompis Kasper av sted med et av markas høyereliggende vann som mål. Snaut to timer senere var vi endelig fremme ved vannet skarpt bevæpnet med to 5,5 fot Shimano stenger (1-11g) til frilinemark og litt grovere redskap med Andersdupp og markkrok med søkke fritt glidende til å bringe marken ut til fisk utenfor kastehold for frilinen.

Med sekker og annet utstyr trykt plassert på teltodden suste den første Andersduppen utover vika. Det gikk

ikke mer enn et par sekunder før duppen beveget seg i motsatt retning av vinden og det raste snøre ut fra snellen (hvor bøylen for lengst var slått over) Med litt utålmodige fiskere og et litt for raskt tilslag vant fisken denne gangen, men guttene kom grusomt tilbake og landet ca 40 abbor på den neste halvannen timen, jevnt fordelt på friline og dupp! Vi voksne hadde mer enn nok med å bistå med skifte av mark og å ta av abborene. Resten fikset guttene selv, og de benyttet også anledningen til å trene på håving av fisk. Så var det lunchtid for fornøyde fiskere med litt godis til dessert (et fast innslag på våre lørdagsfisketurer i marka=lørdagsgodis++). Tid til spikking av spyd og etterfølgende Marka-VM ble det også før guttene var klar for en runde rundt hele vannet med målsetting om å lure en ørret eller to også til tross for godt og lunkent vann, lite med insekter og next to nothing med vak.

Første stopp var i en liten knekk bak en utstikkende odde der vinden ikke fikk tak og vi på tidligere turer hadde fått noen fine stekørreter. To ganger frilinemark ble kastet i kanten mellom stille vann og «kruset vann» og så var det bare å vente. Etter noen lange minutter smalt det endelig til på den ene stanga og i neste sekund på den andre også. Da guttene hadde gjort tilslag og var klar til å taue inn fiskene viste det seg snørene var kryssset, men heldigvis innenfor håvehold. En sprek kubbe av en stekørret og en standard abbor lå derfor snart i håven på land, og da var vi alle fornøyde og fortsatte til enden av vannet.

Ett vak ble observert utenfor noen vanskelig tilgjengelige myrtorver og en

Andersdupp ble sendt ut rett ved siden av vaket. Og jammen tok ikke ørreten tvert! Nok en fin stekefisk på guttene. Siste stopp på runden var myra på mottatt side. Her ble det en ny abborfest på guttene og vi voksne hadde igjen mer enn nok med å ta av fisk og agne stengene med ny mark. Den timen vi oppholdt oss på myra var simultannapp mer reglen enn unntaket og jammen kom de fleste fiskene på land også.

Dagens høydepunkt fant også sted ytterst på myra. Like etter at guttene hadde kastet ut frilinemark smalt det på en sprek ørret som startet med å hoppe en meter til værs etter at den hadde tatt marken. Guttene skjønte tegninga, så mens Daniel satte tilslaget hentet Kasper håven. Etter noen spennende minutter der fisken både hadde vært i været igjen og under diverse torver lå endelig ørreten trygt i håven takket være utmerket samarbeid mellom guttene.

Guttene var nå både fornøyde og sulte og vi bestemte oss for å returnere til base camp for å fyre opp pastagryte, sjokoladedrikk og kaffe til far. Imidlertid så vi et fint vak under en utoverhengende bjerk på veien tilbake og da måtte vi frem igjen med frilinen. Og jammen tok ikke denne ørret også med engang marken begynte å synke mot bunnen. Dagens femte stekørret i flott kondisjon.

Tilbake på odden og vel mette etter dagens middag var det klart for lagbilde av guttene med fangsten:

(Bakerst fra venstre: Daniel (8år) og Kasper (8år) med størstedelen av dagens fangst. Endelig opptelling viste 89 abbor og fem ørreter).

På veien tilbake plukket vi litt (overmoden) multe, bringebær, blåbær, markjordbær og kantarell så da var også Fruen storfornøyd med dagen. Needless to say, gikk kvelden med til «snuing» av abbor. På søndag sto det omelett med kantarell på frokostmenyen mens middagen besto i pannestekt ørret og abbor. Nydelig! Og i frysen venter nye abbormiddager på guttene utover høsten.

Takk for en flott tur Gutta – det blir nok ikke lenge til neste gang!. Avslutter med å si som Virrum - «Og til dere der hjemme» – ta med barna ut og fisk nå da!

Preuthunhytta historie, Holmendammen lever

66 års historie på Hadeland er over. Hytta som foreningen ervervet i 1947 er solgt til fordel for oppgradering på Holmendammen. Noen synes dette er trist, andre jubler for det som i hele perioden har vært omstridt – behovet for egen hytte på Hadeland. En liten oppsummering fra de siste par årene frem til salget kan være på sin plass.

Styret gikk ut med en spørreundersøkelse til medlemmene vinteren 2011 etter et seminar styret hadde, nettopp på Preuthunhytta, høsten 2010. En rekke spørsmål om veien videre for foreningen ble drøftet, bl.a forholdene knyttet til Preuthun og Holmendammen. I FastFisk no.3-2011 skrev vi etter å ha fått svar fra hele 79 av medlemmene:

”Den seneste spørreundersøkelsen er delt i sitt syn på hytta. De fleste mener den er et aktivum for foreningen, men bruker den altså sjelden. De fleste mener også at Holmendammen bør utvikles til ”OS-senteret”. Et paradis for kastetrening, barn-og ungdoms-opplæring i fiske og samlingspunkt for foreningen. Hva da med arvesølvet på Hadeland ? Kan vi si ja takk begge deler ? Kanskje, men vår økonomi er jo bundet nettopp i hytta. Et paradoks. Dette må vi få en retnings-avklaring på – raskt.”

Styret hadde møte med rådet samme høst (2011) hvor vi la frem behovet for oppretting/ oppgradering av Holmendammen samtidig som den litt lunkne holdning til Preuthun kanskje

kunne forsvare en realisering av oppsparte midler.

Rådet var delt i sitt syn, men et flertall i styret og Rådet endte med å få fremlagt et forslag til årsmøtet 2012 om å realisere verdiene på Preuthun og benytte dem til oppgradering av Holmendammen.

Årsmøtet 2012 gikk enstemming inn for salg av Preuthun så sant pengene ble brukt på Holmendammen.

Styret hadde i perioden etter årsmøtet hendene fulle med å få kommunen på banen for å kunne gi nødvendige tillatelser samtidig som vi ønsket formalisert vårt virke og tilstedeværelse på dammen. Parallelt vurderte styret og den nedsatte byggekomite skisseforslagene til ”ny Holmenbu” fra Kåre Larsen, Jan Johnsen og Øyvind Pharo Odden (i NUNO arkitektfirma).

I møte med kommunen (Bymiljøetaten) i juni 2012 fremla vi våre planer for dammen og ønske om formalisering av vår virksomhet.

Mens vi ventet på kommunen ble finansieringskilder oppsøkt, men våre bestrebelser gav intet resultat (avslag både fra Gjensidigestiftelsen og SpB-1 stiftelse) unntatt fra Røa Lions som gav oss kr. 5000.-

Kommunen gav seg god tid, men hyppige purringer og telefonisk kontakt gav oss inntrykk av at vi lå godt an til å bli ”pent behandlet” av de involverte etater (Bymiljø, Eiendom- og byutvikling samt Plan- og Bygg), bare de fant et grunnlag for å gjøre et vedtak på, siden vår sak var så spesiell.

Vi kontaktet Megler-1 på Gran i juli 2012 for å signalisere at vi antagelig

ville komme til å gjøre et salg i 2013. Samtidig fikk vi en foreløpig takst på hytta av lokal takstmann (kr. 550.000) som gav oss gode råd om å få kontroll over fuktproblemet i kjelleren på hytta. Høsten 2012 ble de gode råd fra takstmann fulgt opp ifbm. dugnaden. Tiltak i form av mer lufting, bortledning av takrennevann, isolering av jordgolv i kjeller og full fart på ny avfukter i hovedkjeller.

Våren 2013 var fuktproblemet i stor grad løst. Takstmann var imponert og gav oss ny salgstakst på 675.000. Rett etter påske satte vi opp salgs-plakat på hytta og ved veien forbi. Det gav en rekke gule lapper til Megler-1 med interessenter. Vi meddelte at vi ikke kunne gå ut med salg før sommeren siden vi ventet på et positivt grunnlag for utbygging på Holmendammen.

I møte med Oslo Kommune i august i år fikk vi de nødvendige positive uttalelser og vi kunne gi klarsignal til Megler-1 på Gran. Deretter gikk det meget raskt og hytta ble som kjent solgt 26.8 etter visning med mange folk. Salgssum 770.000 til en kar fra Jaren i konkurranse med bl.a to fra Oslo var styret godt fornøyd med. Kontrakt ble signert 9.9. Overtagelse blir 1.10.

Så dett var dett ! Nå er det ”bare” å få ryddet alle våre historiske ting fra hytta. Allerede 11.9 drar noen på hytta og

rydder. Noe får vi plassert på OFA-anlegget (loftet). Hvor resten skal plasseres (midlertidig) må styret ta stilling til. Følg med på nettsidene. Meningen er å få en endelig plassering på dammen.

Hva med Holmendammen ? Det blir nå tatt kontakt med mulige entreprenører som kan gi anbud basert på forliggende skisser. Omfanget av ombygging vil avgjøres avhengig av hva vi har av finansiering. Vi vil igjen søke stiftelsene om midler.

Riving og bygging blir det tidligst sommeren 2014 - dersom vi får byggetillatelse og ikke minst aksept fra naboer. Byggetillatelsen blir nok mer av en formalitet når vi får tinglyst det som blir vår utskilte feste tomt med servitutter knyttet til kastebryggene. Den langsiktige festeavtalen må vi betale en symbolsk avgift for. Størrelsen er ikke avgjort ennå, men i hht. kommunen blir den til å leve med. Aksept fra nabo (les Ris Vel) antar vi er i boks så sant vi ikke går mye utover det skissene viser.

Historien er altså ikke avsluttet – men det går så avgjort i riktig retning nå.

Sekretæren.

Et lite minne fra Preuthunhytta.

Vi klipper som vanlig fra www.oslosportsfiskere.no

27.08.13 Åge Larsen vinner av Fylkesmesterskapet i fluekasting på Holmendammen

Åge Larsen vant for 3. gang og vil få en spesiell premie for sine 3 napp i Johnsens vandrepokal.

Fylkesmesterskapet Oslo - Fluekasting 2013
Holmendammen 27.8.2013

Premierte Sammenlagt	Lengde (2 lengste)	Presisjon	Totalt
1. Åge Larsen	71 m. (36 + 35)	33	104
2. Terje Nilsen	69,5 m. (35 + 34,5)	23	92,5
3. Geir Granli	71 m. (36,5 + 24,5)	20	91
(utenfor konkurranse)			
Jarle Stranberg	77 m (39 + 38)	40	117

Åge Larsen ble dermed vinner for 3. gang av Johnsens vandrekurs.
De 3 fikk forbundets plakett i hhv. Gull, sølv og bronse.

Lengde

1. Geir Granli	36,5 m.	(34,5)
2. Åge Larsen	36 m.	(35)
3. Terje Nilsen	35 m.	(34,5)

Presisjon

1. Åge Larsen	33 poeng
2. Reidar Høyem	27 poeng
3. Terje Nilsen	23 poeng

26.08.13 Preuthunhytta solgt 26.8

Preuthunhytta ble solgt for kr. 770.000 etter visning søndag 26.8 med mange interesserte tilstede.

Flere budgivere bidro til at salget endte 95.000 over takst. Det var en lokal budgiver fra Jaren som fikk tilslaget.

Det blir nå kontraktstegning 9.9 og overtagelse rundt 1.10.

Det blir en aktivitet for styret og klubbens medlemmer å rydde hytta for gjenstander som vi bør beholde av historisk interesse. Ny eier vil overta en del av innbo.

22.08.13 Festeavtale for Holmendammen klarert

Bymiljøetaten og eiendom-byutviklingsetaten vil gi oss festeavtale på Holmendammen til en pris vi trolig kan leve med.

Møtet med kommunen var svært positivt og vi ble møtt med forståelse for våre ønsker om formalisering av Oslo Sportsfiskeres tilstedeværelse på Holmendammen. De setter nå i gang prosessen som gir oss rettighetene for en viss pris. En del av parken rundt hytta skilles ut som egen tomt med en langsiktig festeavtale tilknyttet OS..

Bryggeområdet vil få en servitutt påført som gir Sportsfiskerne egne rettigheter for bruk. Denne servitutt med OS rettigheter vil bli tinglyst.

Styret vil nå finne en entreprenør som kan stå som ansvarlig og sende byggemelding til plan- og bygningsetaten for en fornyet Holmenbu.

21.08.13 Norgesgruppen med crash-kurs i fluekasting på dammen

18 ivrige sjeler fra Norgesgruppen fikk en fin leksjon på dammen med fluekast lengde og presisjon.

Etter initiativ fra NJFF fikk foreningen henvendelse om vi kunne ta oss av en gjeng fra Norgegruppen et par timer mellom deres seminar og seminarmiddagen på Holmenkollen. Ren adspredelse altså.

Og betalt oppdrag !. Vi sa selvsagt ja. Geir Granli og Espen Mykløen tok seg av det faglige med god hjelp av

Guideline cup lederen Jarle Stranberg som tilfeldigvis var innom og trente. Sekretæren sørget for vaffel og kaffetraktering.

Et ytterst populært tiltak de tilstedeværende satte pris på. Mange gode ord i etterkant.

Geir Granli instruerer noen av deltagerene.

16.08.13 Preuthunhytta legges ut for salg

Etter at vi har fått positive signaler fra kommunen om festeavtale for Holmendammen, legges nå Preuthun ut for salg

Vi har hatt takstmann, megler og fotograf på banen og Megler-1 på Gran klargjør nå prospekt og annonse. En rekke fine bilder av hytta utvendig og innvendig viser at vi har et godt objekt som bør oppnå en god pris.

Som kjent ble taksten på Preuthunhytta 675.000 og Megler-1 på Gran melder om stor interesse for hytta etter at plakat om salg har stått oppslått på hytta gjennom sommeren.

Prospektet legges ut på Finn.no på mandag 19.8 og visning blir på Preuthun søndag 25.8 fra kl. 1500.

Om noen av medlemmene er interessert i å overta hytta så ta direkte kontakt med sekretæren som vil formidle interessen overfor megler.

Nedenfor ser du lenken til salgsbrosjyren på Finn.no

<http://www.finn.no/finn/realestate/leisure/sale/object?finnkode=43405408>

8.07.13 Preuthunhytta

Takst på Preuthunhytta foreligger. Kr. 675.000

Vi mener dette er en gledelig nyhet. Vet et evt. salg vil det gi oss et visst spillerom for oppgraderingen på Holmendammen.

Det er imidlertid langt frem. Kommunen vurderer på andre året våre planer og eierforhold på dammen etter diverse purringer. Men vi tror tiden arbeider for oss. Noe må vi kunne gjøre på dammen uansett.

Styret vil nå vurdere salg av hytta i august.

Mer om dette senere.

21.06.13 Femundsmarka – Svukkuriset

Stort deltagerfrfall gjorde at turen til Femundsmarka ble en ren brødre tur.

Sekretæren og broren sin (Tor) tok turen alene til Svukkuriset etter at de andre meldte avbud i tur og orden av ulike grunner.

Men bror min og jeg har vært på tur før og vi hygget oss i naturskjønne omgivelser mellom alle reinsdyrene som besøkte oss. Ørret spiste vi hver dag men det var smått smått. Dessverre intet å skrive hjem om.

Vannene ved Svukkuriset viste seg som vanskelige fiskevann og lite bitevillig fisk. Vi fant på ingen måte de store røyene, og de små som ble lokket på kroken bet ikke før omkring midnatt.

Lange dager med bra vær og trått fiske, et par gode turer i fjellet og en hyggelig hytte er hovedinntrykkene vi sitter igjen med. Spørs om dette er det rette stedet for en foreningstur med forventninger om godt fiske. Opsjon på leie neste år må styret diskutere.

26.05.13 Svanene tilbake på dammen

De er der igjen. Vi var litt for kjappe med å avskrive dem i seneste FastFisk som er under utsendelse

Vi har ved selvsyn sett svaneparet. De var der i april straks isen begynte å gå, men så ble de borte og har vært borte en hel måned. Det spørs vel om det blir nye små av dette så sent. Vi venter i spenning !

Skrevet av Stein Wines

21.05.13 Tirsdagskveld på Holmendammen med utstyrsdemo 21.mai

På klubbtreffet denne tirsdagen har vi fått tak i en av ildsjelene bak tenkara-fiske i Norge, Jan Hallangen

Jan vil vise stenger og fiskemetoder denne kvelden. Medlemmene bes kjenne sin besøkelsestid. Tenkara fiske er enkelt fluefiske. Kun stang, line og flue. Altså omtrent som markstang med toppbundet snøre og krok.

Tenkara er japansk og betyr "fra himmelen". Dette er den mest populære fluefiskeformen i Japan, og har historiske røtter langt tilbake i tiden. De første beskrivelser av fluefiske finner vi helt tilbake til år 200 e.kr., og sportsfiskets far, Isac Walton, beskriver fluefiske med lange stenger i sin "bibel" – "The Complete Angler" fra 1643. Tenkara er en direkte videreføring av dette fisket. Forskjellen ligger i at materialteknologien har gått videre slik at stengene nå er mye lettere og adskillig sterkere. Kom å se og hør Jan Hallangen fortelle om denne ny-gamle fisketeknikken

09.05.13 Virus forsøk mot nettsidene

Noen har forsøkt å legge igjen søppel på nettsidene våre

Flere av dere har det siste døgnet merket at en "mal"-versjon av Adobe Flash Player prøver å laste seg ned via nettsidene når man trykker "les mer". Har du et sikkerhetsprogram på PC-en har den fanget opp dette og bedt deg blokkere nedlastning. Hvis ikke bør du gå inn og avinstallere fra kontrollpanelet det som evt. er lastet ned ukontrollert.

Vår administrator Ulf Erik Forsbakk har idag ved 1723-tiden fikset problemet og sidene er trygge igjen.

Grasrotandelen øker stadig.

Vi bryter budsjettene hvert år i positiv retning. Takk til alle som bidrar. Selv om antall medlemmer ikke øker, så øker antall grasrotspillere. Nå er det 36 eller om lag 14% som er med. Og dere spiller hver av dere for i snitt 230 kr. uken ! Det er et høyt tall.

Klubben får dermed ca. kr. 11,50 av hver av dere hver eneste uke. I sannhet en trygg og god og takknemlig inntekt.

Du som kanskje lurer på om du vil være med, kan gå til din tippekommisjonær og oppgi at du vil støtte Oslo Sportsfiskere. Ta med strekkoden nedenfor :

Litt statistikk:

GRASROTANDELEN
 NORSK TIPPING – VI GIR DRØMMEN EN SJANSE

OSLO SPORTSFISKERE

Org.nr: 885004822
 Org.na... OSLO SPORTSFISKERE
 Adresse: Parkdammen 1
 Postst... 0774 OSLO

Statistikken viser totalt opptjente grasrotmidler og antall spillere tilknyttet OSLO SPORTSFISKERE og er i inneværende periode oppdatert pr. forrige virkedag. For allerede avsluttede perioder viser statistikken status ved periodens utløp.

Fra	Til	Beløp	Antall spillere
On 01.09.2010	Fr 31.12.2010	3 005,45	26
Lø 01.01.2011	Lø 30.04.2011	3 814,25	30
Sø 01.05.2011	On 31.08.2011	3 791,45	32
To 01.09.2011	Lø 31.12.2011	5 583,88	32
Sø 01.01.2012	Ma 30.04.2012	5 917,38	32
Ti 01.05.2012	Fr 31.08.2012	6 734,65	33
Lø 01.09.2012	Ma 31.12.2012	7 637,-	35
Ti 01.01.2013	Ti 30.04.2013	7 211,80	36
On 01.05.2013	Lø 31.08.2013	6 332,12	36

Fiskekonkurransen – Årets fisker ?

Virker som medlemmene har glemt vårt initiativ rundt ”OS Årets fisker” som ble lansert i FastFisk no-1 2013. Påminnelse i forrige nummer.

Reglene sto i forrige FastFisk. Her gjengis et uttdrag:

Klasser som teller med i ”årets fisker”.

- Største ørret tatt i marka på flue
- Største ørret tatt i marka på annen sportsfisker redskap
- Største ørret ellers i Norge på flue
- Største ørret ellers i Norge annen sportsfisker redskap
- Største Laks i Norge på sportsfisker redskap
- Største abbor i Norge på sportsfisker redskap
- Åpen klasse. Største fisk for øvrig i Norge (ferskvann / saltvann) tatt med sportsfiskerredskap

Anders Wold har vært flink til å melde inn både abbor og gjedde (åpen klasse), men hvor er resten av medlemmene Vi nekter å tro at ingen har dratt noen pene fisk i sommer, men foroapparatet har kanskje ikke vært i nærheten ? Meld inn din fangst, så blir du kanskje hedret på julemøtet !

AndersWold med en solid Gjedde.
Hittil største fisk innmeldt, 7,7 kg.i
åpen klasse.

Returadr:
Oslo Sportsfiskere
Boks 989 – Sentrum
0104 Oslo

Send oss ditt bidrag til bladet, så får vi større variasjon og et bedre medlemsblad.

Du finner oss på nettet: www.oslosportsfiskere.no

Stiftet 1932